

קלים אליבא דרבי יוסי הגלילי שהם ממון בעליים, אכן חייבים במעשר, ומה בכך שכבר יש בהם קדושה?

ומשנין: "העשירי יהיה קודש" אמר רחמנא במעשר בהמה, ולא שכבר קדוש בקדושת קדשים קודם שיצא בעשרי.⁽³⁾

ומקשה עכשו הגדירה קושיא בהיפוך, שادرבה מסתבר לפטור קדשים קלים מן המעשר, אף מקרא אין צורך זה:

טעמא דכתוב רחמנא "יהיה קודש", הא לאו הבוי חוה אמינה חילא קדושת מעשר עליויהו קדשים קלים?

והרי חשתא קדושה חמורה אקדושה קלה לא חילא כדםפרש ואזיל, קדושה קלה בקדושת מעשר אקדושה קלה בקדשים קלים מיביא? והרי פשיטה שאין חלה קדושת המעשר, ולמה לנו מקרא לפוטרו?

ומפרשין: **מאי היא קדושה חמורה אקדושה קלה שאינה חלה?** דתנן במסכת תמורה:

אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית, אין משנין אותם מקדושה לקדושה, שאין קדושת מזבח חלה על קדושת בדק הבית ועל אף שהיא חמורה, ולא קדושת בדק הבית שהיא

"יהיה קודש" אמר רחמנא, אם כן, אין המוקדשין נכנסים לדיר להעתשר כלל, כי כל שאין כל אחד מהם ראוי לעשירי אינו חייב במעשר. וראה סוגיות הגדירה לקמן נז' א, ובמה שנתבאר שם בהערות בענין זה.

ב. במנחת חנוך [ש' ח] נסתפק: אם פסולין המוקדשין שנפדו חייבים במעשר בהמה, כי יש לומר, כיון שאינו קדוש עתה למחר, לא

אבל לא במוקדשין?

ומשנין: והרי מוקדשין פשיטה שאינו חייב לעשרם, שהרי לאו דידיה נינחו [אין שלו], ואין צוריך לעשרם?

ומשנין: הצרכה משנתנו להשミニינו שאין מעשר בהמה נהג אפילו בקדשים קלים, ואליבא דרבי יוסי הגלילי דאמר: קדשים קלים ממון בעליים הם, ואם כן, שלו הם, אלא שמלל מקום פטוריהם הם משום קדושתם, וכדמפרש ואזיל. **דתנייא:**

כתיב [ויקרא ה כא] בפרשת שבועת הפקדון: "נפש כי תחטא ומעלת מעל בה" וכחיש בעמיהו", ولكن אמר הכתוב "בה" ובעמיהו: לרבות קדשים קלים, שאם כפר בחם ונשבע, חייב בדיון שבועת הפקדון מפני שחן קדשי ה' וגם ממון בעלים, מה שאין כן בקדשי קדשים שאין הנפקד חייב בדיון שבועת הפקדון אם כפר ונשבע, דברי רבוי יוסי הגלילי —

ולשיטתו, אם לא שהשミニינו המשנה את פטורם מן המעשר, **פלא דעתך אמינה** דלייעשרו שהרי ממון בעליים הם, וכא משמע **לן** משנתנו שאין חייבים במעשר.

שואלה הגדירה: **ואימא הבוי נמי,** שקדשים

לשון רשי מכתב יד בסוף עמוד א שם], לא שיכוין ויוציאנו בעשרי, דהא כתיב "לא יבקר". ובתוספות שם חמבו, לא יתacen לאסור כאן משום לא יבקר, כדאסר אפוקי בעל מום בריש עשרה בריש פירקון, וראה מה שיתבאר בהערה שם.

3. א. לכארה הפירוש הוא: כיון ש"העשירי